

ДИРЕКТИВА 94/34/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 30 юни 1994 година

за изменение на Директива 89/107/ЕИО относно сближаване
законодателствата на държавите-членки относно хранителни добавки,
разрешени за употреба в храни, предназначени за консумация от човека

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 100а от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

в съответствие с процедурата, посочена в член 189б от Договора³,

като имат предвид, че правилата за хармонизиране в областта на добавките не трябва да засягат прилагането на съществуващите на 1 януари 1992 г. разпоредби на държавите-членки, които забраняват употребата на определени добавки в определени храни, които се считат за традиционни и се произвеждат на тяхната територия, при условие, че тези разпоредби не се отнасят до цяла серия храни, включително храни, които не са предмет на настоящата директива, но по отношение на които разпоредбите на Общността предвиждат разрешаване на добавки;

като имат предвид, че тези продукти могат да се разграничават с подходящо етикетироване;

като имат предвид, че не трябва да се засяга свободното обращение на храни, които отговарят на изискванията на директивите за добавките;

като имат предвид, че не трябва да се засяга свободата на установяване, производството и продажбата на храни, които отговарят на изискванията на директивите за добавките, на територията на всяка държава-членка,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

В Директива 89/107/ЕИО⁴ се добавя следният член 3а:

¹ ОВ С 206, 13. 8. 1992 г., стр. 1.

² ОВ С 73, 15. 3. 1993 г., стр. 4

³ Становище на Европейския парламент от 26 май 1993 г. (ОВ С 176, 28. 6. 1993 г., стр. 117), потвърдено на 2 декември 1993 г. (ОВ С 342, 20. 12. 1993 г.), Обща позиция на Съвета от 9 март 1994 г. (все още непубликувана в *Официален вестник*) и Решение на Европейския парламент от 9 март 1994 г. (ОВ С 91, 28. 3. 1994 г., стр. 75).

⁴ ОВ L 40, 11. 2. 1989 г., стр. 27.

„Член 3а

1. Чрез дерогация от член 3, параграф 2, а) и б), Съветът, по предложение на Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 100а от Договора, разрешава на държавите-членки да поддържат забраната за употреба на определени добавки при производството на определени, считани за традиционни, храни при условие, че:
 - тази забрана е съществувала на 1 януари 1992 г.,
 - съответните държави-членки разрешават на тяхна територия производството и продажбата на всички храни, които не се считат за традиционни, и които съответстват на правилата, предвидени в член 3.
 2. Без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2081/92 ⁽¹⁾ и (ЕИО) № 2082/92 ⁽²⁾ преди 1 юли 1994 г., държавите-членки съобщават списъка на храните, които считат за традиционни, като излагат подробно аргументите си, заедно със съответните правни разпоредби, забраняващи употребата на определени добавки към такива храни.
- Преди 1 април 1995 г., Комисията представя на Съвета предложение за критериите, които следва да се прилагат за решаване дали един продукт е традиционен, и за националните забрани, които могат да бъдат поддържани в съответствие с тези критерии.
- Съветът се произнася по предложението преди 1 април 1996 г.
3. До определен от Съвета срок в параграф 2, държавите-членки могат да поддържат всички забрани, които са съобщили на Комисията в съответствие с първата алинея на параграф 2, при условие, че те са съобразени с общите условия, посочени в параграф 1.”

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 г. относно гарантирането на географските означения и наименованията за произход на селскостопански продукти и храни (ОВ L 208, 24. 7. 1992 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 2082/92 на Съвета от 14 юли 1992 г. относно сертификати за специфичен характер на селскостопански продукти и хранителни стоки (ОВ L 208, 24. 7. 1992 г., стр. 9).

Член 2

Държавите-членки приемат необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива.

Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Начинът на позоваване се определя от държавите-членки.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 30 юни 1994 година.

За Европейския парламент
Председател
E. KLEPSCH

За Съвета
Председател
A. BALTAS